

Eylül Yağışlı Ankara

– GöktürkGülay · 16 Kasım 2014

...Ankara hırçın yağmurlu bir gün daha yaşıyordu aylardan Eylül günlerden ertelenmiş bir Cumartesi pencerede cam güzelleri tenlerde özlem yağmurları içlerinde alperen yürekleri cana vurur canan vurur gibi ihanetlerine ortak arıyor hani sonbaharda kırmızı açar ya Eylül kırmızı özlemler yürür ya sahte buseler hani yalan sözlerin vefasında yalan olurmuş ya işte böylesi duygular içindedeli gömleği giyinmiş gibitanıdık bir ses duymak istercesii stemsizce isteksizce sistem dışı sokak ortasında yürüyordu kadın vazgeçtim vazgeçilmezlerindenumurunda değil ki değillerim merak ettiğinde yok geçilmezlerim vazgeçilmezde değilsin zaten ki yolun sonundayım senden boşuna bekleme benden diyordu kadın... gölgesi ürpertili kara zindan yağmurlarını yaşayıp da yaşayamadığı gizillerine sesleniyor ah gitsem senden o eski yağmurlara gitsem denize dökülen güzelliğe baksam diyerek Ankara bakışlı kara sevdasına ah ediyordu bugün hüznün yağmurları dokunmuştu sesine bugün yorgunluk zili çalıyordu sevdası bugün hazan büyütüyordu gönlü bugün bugün öyle sakladı ki gözyaşlarını Eylül yağmurları kalbine kalbine ağlıyordu sonra sustu kadın ! yağmur yavaşlamış hafif den çiseliyordu gözlerinden kalbine akıtığı ıslaklığı silerek arkana bakma dedi usulca yağmurasus sadece sensizliği me düşensesini öpmek istemiştim dinle diyebilirdiyirmi Eylülükibin dörtGülay GÖKTÜRK